

til Ministeren. Altsaa gaar Forslaget for saa vidt ud paa, at Patenttiden skal være 15 Aar, at Patentafgifterne skulle være de moderate Afgifter, som Ministeriet oprindeligt havde foreslaaet, og for det tredje, at Patentkommissionens Formand skal udnævnes af Kongen. Efter den Stilling, Landstinget har indtaget til denne Sag, antager jeg det for givet, at det vil følge Ministeren fuldstændig i alle tre Punkter, og jeg skal med Hensyn til, hvad vi vedtog i Fjor, bemærke, at det var en klar og for alle vitterlig Forudsætning, at man kun gif ind paa de Forslag, som jeg for nævnte, paa Betingelse af, at man fik Sagen helt færdig, at det altsaa var et Forsøg paa i det yderste Øjeblik i den knebne Tid at faa en Løsning af Sagen, men at man, hvis dette Forsøg ikke lykkedes, vilde holde paa, hvad Ministeriet har foreslaaet. Jeg skal altsaa foreslaa, at Sagen fremmes og fremmes meget hurtigt; der vil vist ikke være Anledning til at drøfte den i Udvalg.

Forsagen: Det forekommer mig, at dette Lovforslag har vandret saa længe mellem de to Ting, at Tidspunktet nu er kommet, da der enten meget hurtigt maa opnaas Enighed derom, eller det maa falde bort og Forhandlingerne derom ophøre. Det forekommer mig derfor, at Landstinget skulde nu gøre de Indrømmelser, som overhovedet kunne gøres. Jeg henstiller, om det ikke vilde være rigtigt, at vi straks gif ind paa at gøre Indrømmelser paa de to første Punkter, paa hvilke vi gjorde Indrømmelser i Fjor. Jeg kan ikke vide, om der kan opnaas Enighed om Forslaget, naar det kommer over i Folketinget i den Skikkelse, men det forekommer mig, at det vilde være et Tilbagekridt, naar vi nu førte det tilbage til den Skikkelse, hvori vi første Gang jendte det til Folketinget i Fjor. Jeg vil ikke svare for, at vi faa det tilbage i samme Skikkelse som i Fjor, og vi vilde da staa over for det Spørgsmaal, om vi kunne gøre de Indrømmelser. For mig staaer det som rigtigt at gøre dem straks, men det kan naturligvis være et Spørgsmaal, der kan tages under Overvejelse.

Justitsministeren (M. L. Lemann): Jeg ønsker blot paa Indenrigsministerens Begne at udtale, at han anser Patenttidens Indskrænkning fra 15 Aar til 12 eller 10 Aar for at være saa uheldig, at han ikke har villet undlade paa ny at give Tinget Lejlighed til at overveje dette Spørgsmaal. Jeg behøver kun at minde om, hvad der under de tidligere Forhandlinger er kommet frem, at 15 Aar er den sædvanlige Patenttid

næsten alle andre Steder. Den er 15 Aar i Frankrig, 15 Aar i Østrig; i England er den 14 Aar, i de nordamerikanske Frislater 17 Aar, i Tyskland 15 Aar, i Sverige og Norge 15 Aar og i Svejts ligeledes 15 Aar. Det er altsaa noget saa almindeligt, saa gennemgaaende alle Vegne, at Bestyrelsestiden er 15 Aar, at det har forekommet ham at være forbundet med stor Betænkelse af afvige derfra, især naar man dog har den Fremtidsmulighed for Øje at ville indtræde i en Patentunion med andre Lande. Det er Grunden til, at han har ment at burde give Rigsdagen Lejlighed til atter at tage det Punkt under Overvejelse, om vi skulle stille os fra, hvad der ubetinget er det almindelige hos andre Folk. — Hvad Spørgsmaalet om Patentkommissionens Formand angaar, haaber han, at dette Ting som i Fjor i det Punkt vil gaa med ham, da han anser dette for at være af største Vigtighed for Industrien, at Patentkommissionens Formand, som kommer til at repræsentere Patentkommissionen ud ad til, navnlig idet alle forudgaaende Forhandlinger med Publikum eller Patentsøgerne, indtil den endelige Afgørelse foreligger, ville gaa igennem ham, bliver en Mand, der vil gøre det til sin Livsopgave, og altsaa ikke bliver saaledes stillet, at han maaste om 5 Aar ikke genvælges, saa meget mere som det jo bliver en Mand, der skal være i Besiddelse af et lignende Ansvar som det, der kræves af Assessorer i Overdomstolene, og dertil maa søge at erhverve sig en Del tekniske Kundskaber, som han ellers ikke vilde have Grund til at bestæfuge sig med.

Stilling: Jeg vil meget fraraade Tinget, at det gaar ind paa at nedsette Variigheden for Patenterne. I industrielle Kredse er det netop et af de Punkter, der sættes mest Pris paa, baade af de Grunde, der ere fremhævede her af den ærede Justitsminister, som ogsaa af dem, der bleve fremhævede i Udvalget, at det er de sidste Aar, i hvilke det har størst Betydning for Opfinderen at kunne udnytte sin Opfindelse. Da denne Sag i det hele taget er drøftet her, skal jeg ikke nærmere komme ind derpaa, men kun henholde mig til de af den ærede Landstingsmand for Frederiksberg (P. S. C. Jensen) gjorte Bemærkninger derom. — Der er kun et enkelt Punkt, jeg vil tillade mig at gøre en Bemærkning om her, nemlig § 9. Der staaer, at Kommissionens andre Medlemmer skulle være teknisk fagkyndige. Det er der blevet en lille Smule Uro over, idet man i industrielle Kredse er ængstelig for, at der derved skal forstaaes, at udelik-